

[Mimi Jakobsen]

Og derfor vil jeg også anbefale folketinget at sikre disse sanktionsmuligheder allerede nu.

Fru Lilli Gyldenkilde talte om en kriminalisering. Jeg synes, det er et vildt overdrevet udtryk. Vi har netop ønsket med dette ændringsforslag at afdæmpe det, der kunne kaldes en kriminalisering, at få det trukket helt ned på et så afdæmpet plan, som det overhovedet kan komme, men hvor der stadig væk er mulighed for, at man kan få en økonomisk straf for en ulovligt opnået økonomisk fordel. Det er det, der er tale om, og ikke spor andet. Jeg vil afvise påstanden om kriminaliseringsønsker.

Så har der været argumenteret imod de bivirkninger, arbejdsministerens ændringsforslag kunne have. Vi ønsker heller ikke fra CDs side, at hele processen i retning af, at flere og flere bliver organiseret, skal sættes i stå, det er under ingen omstændigheder i nogets interesse, men vi er bekymrede for, at disse grupper skal få en bedre status end de, der allerede er under overenskomster. Jeg kan derfor ikke stemme for ministerens ændringsforslag, og jeg skal også anbefale andre at afvise det.

Tyroll (VS):

Nu har vi haft udvalgsbehandling af dette indgreb i lønfastsættelsen ude omkring på virksomhederne, og så er spørgsmålet, om man kan vurdere betydningen af dette lovforslag. Det kan vi selvfølgelig ikke med den begrænsede tid, der har været til at få meddelelser frem fra arbejdspladserne om, hvad konsekvensen er for dem, og det er selvfølgelig en fordel for arbejdsministeren, at det er tilfældet. Men at der er tale om kraftige konsekvenser, fremgår af en række udtalelser fra dele af fagbevægelsen.

Der har været forskellige eksempler fremme: smedene på B&W Motor bliver frarøvet 600 kr. alene i denne periode; afdeling 5 under Metal plejer at bruge disse 2 måneder til at ajourføre lønforholdene; det samme gælder typograferne. Det er store områder, der drejer sig om, og lovforslaget rammer især hele metalområdet, derunder også de ca. 45.000 ikke-faglærte SID-medlemmer, der arbejder inden for metalområdet, samt en række medlemmer af Kvindeligt Arbejderforbund. Men også normallønsområdet med

bonusafklønning og andet vil blive ramt. Der er faktisk ingen grænser for, hvad der båndlægges. F. eks. har vi fået svar om, at en akkord, der ved kontrolmåling har vist sig at være for hård, ikke ændres inden for perioden. Arbejderne tvinges simpelt hen til at trækkes med den i den periode, lovforslaget omhandler.

Forslaget griber således dybt ind på alle niveauer og områder: anciennitetstillæg, beregningsgrundlaget for arbejdsledshedsunderstøttelse, efterløn og meget mere.

Man det er jo ikke alene her, der får konsekvenser. Der er også hele området, der hedder aktiviteterne i fagbevægelsen. Virkningerne er ikke bare økonomiske. Flere faglige områder har meldt om konsekvenserne for det arbejde, de forsøger at bygge op. De typografiske arbejdspladser i København er i fuld gang med deres halvårige lønforhandlinger; dem søger den socialdemokratiske regering stoppet med dette indgreb. Det samme gælder metalområdet i øvrigt. Kioskpersonalet på DSB-færgerne må stoppe deres faglige aktiviteter, mener de. En lang række eksempler som SID i Nørresundby kunne sikkert fremdrages. De udtaler det samme. Den faglige aktivitet i området har været meget stærkt stigende, og medlemmerne er meget utilfredse med lønstoppet, der ophæver alle de forhandlinger, som de netop var i gang med. Det er jo helt klart konsekvenserne af lovforslaget, sådan som flere faglige organisationer fremhæver det. Der er ikke blot forsøgt at sætte stop for lønningerne. Alt fagligt arbejde i organisationerne forsøges lammet i perioden, idet der ikke kan forhandles. Det er den klare konsekvens af lovforslagets § 1, stk. 3.

Derfor udtaler mange i fagbevægelsen sig på linje med f. eks. Radiotelegrafistforeningen, som har henvendt sig til arbejdsmarkedsudvalget. Den siger, at ved de stadig tilbagevendende overgreb på den frie forhandlings- og aktionsret svækker folketinget organisationernes muligheder for at fungere tilfredsstillende, og man skaber derfor tvivl om organisationernes handlemuligheder og dermed deres berettigelse. Det er, hvad en større faglig organisation mener om det, der bliver foretaget her, og flere slutter op i rækkerne bag den.

Det er lige nøjagtigt disse konsekvenser, der er den stærkeste årsag til, at VS er conse-